

ELEMENTI 15.(Va) GRUPE PSE

OPŠTE KARAKTERISTIKE

- ✓ Elementi 15. (Va) grupe PSE su veoma bitni za živi svet.
- ✓ U ovu grupu spadaju nemetali: **azot** i **fosfor**, metaloidi **arsen** i **antimon** i metal **bizmut**.

azot	7 N	$1s^2 \underline{2s^2} \underline{2p^3}$
fosfor	15 P	$1s^2 2s^2 2p^6 \underline{3s^2} \underline{3p^3}$
arsen	33 As	$1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 \underline{4s^2} \underline{3d^{10}} \underline{4p^3}$
antimon	51 Sb	$1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 4s^2 3d^{10} 4p^6 \underline{5s^2} \underline{4d^{10}} \underline{5p^3}$
bizmut	83 Bi	$1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 4s^2 3d^{10} 4p^6 5s^2 4d^{10} 5p^6 \underline{6s^2} \underline{4f^{14}} \underline{5d^{10}} \underline{6p^3}$

- ✓ Zajednička konfiguracija za elemente ove grupe je **ns² np³**, za sve elemente što znači da imaju 3 nesparena elektrona u p-orbitalama koje su normalne jedna na drugu.
- ✓ Od svih elemenata 15. grupe, **azot** je jedini koji se javlja u obliku 2-atomnog molekula u kojem su atomi azota vezani trostrukom nepolarnom kovalentnom vezom. Ostali elementi ove grupe (osim bizmuta) grade četvoroatomne molekule tetraedarske strukture.
- ✓ Ti molekuli su nestabilni, ali su stabilne njihove alotropske modifikacije, koje su lančaste (kod fosfora) i slojevite (kod arsena, antimona i bizmuta) strukture.
- ✓ Za ove elemente je karakteristično, da unutar grupe opada nemetalni karakter, a raste metalni karakter. azot i fosfor su izraziti nemetali, arsen i antimon su metaloidi, a bizmut je metal.
- ✓ Sa povećanjem atomskog broja i atomskog radijusa opada elektronegativnost, energija jonizacije, a povećava se bazni karakter u grupi.
- ✓ U grupi raste temperatura topljenja i ključanja.
- ✓ Zbog svoje elektronske konfiguracije grade jedinjenja sa oksidacionim brojem od -3 do +5.
- ✓ U prirodi, fosfor je rasprostranjeniji od azota, ali se nalazi u vidu jedinjenja, jer je zbog svoje strukture molekula mnogo reaktivniji od azota.
- ✓ Arsen, antimon i bizmut ređe se nalaze u prirodi u elementarnom stanju. Najčešće se javljaju u obliku sulfidnih ruda, iz kojih se dobijaju prženjem, a zatim redukcijom nastalog oksida.
- ✓ Arsen i antimon koriste se za izradu legura sa olovom, zbog poboljšanja tvrdoće.
- ✓ Bizmut je sastojak legura sa niskim temperaturama koje se koriste za izradu električnih osigurača i specijalnih termometara u nuklearnoj tehnici.

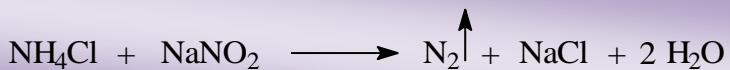
AZOT

✓ **Nalaženje u prirodi:**

- Javlja se u vidu dvoatomnog molekula N₂.
- Nalazi se u elementarnom stanju u vazduhu (78%) i u obliku jedinjenja NaNO₃ – čilska šalitra i u proteinima.

✓ **Dobijanje:**

- Industrijski se dobija frakcionom destilacijom tečnog vazduha.
- Laboratorijski se dobija zagrevanjem amonijum-hlorida i natrijum-nitrita:

✓ **Fizičke osobine:**

- Azot je gas bez boje , mirisa i ukusa, lakši je od vazduha.
- Ne gori i ne potpomaže gorenje.

✓ **Hemiske osobine:**

- Reaguje sa vodonikom, kiseonikom pa gradi hidride, okside, kiseline i soli.

✓ **Primena:**

- Upotrebljava se kao nejjefitiji inertan gas; za punjenje sijalica i ambalaža prehrambenih proizvoda (čips).
- U tečnom stanju, koristi se za dobijanje niskih temperatura (medicina), za pripremanje sladoleda (prehrambena industrija).
- Koristi se za sintezu amonijaka, spada u biogene elemente.

JEDINJENJA AZOTA

1. Amonijak NH₃

- Dobijanje: Zagrevanjem smeše čvrstog amonijum-hlorida i kalcijum-oksida:

Industrijski se dobija direktnom sintezom iz elemenata:

- Osobine: gas bez boje, karakterističnog oštrog mirisa, izaziva suze. Rastvara se u vodi, a sa kiselinama gradi amonijum-soli:

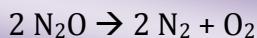

- Primena: Amonijak se upotrebljava za dobijanje azotne kiseline, nitrata, kao i pri proizvodnji natrijum-karbonata (Solvejev postupak). Tečan amonijak se koristi kao rashladno sredstvo.
- Najznačajnije amonijumove soli, sulfati i nitrati, upotrebljavaju se kao veštačka đubriva.

2. Oksidi azota

a) Azot (I) oksid, N₂O

- Dobijanje: Zagrevanjem amonijum-nitrata.
- Osobine: gas bez boje i mirisa, slatkog ukusa, slabo rastvoran u vodi, manje otrovan od ostalih oksida; neutralan oksid; pri višim temperaturama deluje kao oksidaciono sredstvo, pri čemu se redukuje do elementarnog azota:

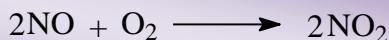
- Primena: Koristi se kao lokalni anestetik, dok se u velikoj koncentraciji koristi za opštu anesteziju. Zove se i gas smejavac, jer izaziva veselo raspoloženje.

b) Azot (II) oksid, NO

- Dobijanje: industrijski se dobija katalitičkom oksidacijom amonijaka:

- Osobine: bezbojan, veoma otrovan, u vodi rastvoran gas, neutralan gas, reaguje sa kiseonikom i ugljenikom:

- Primena: Koristi se za dobijanje ostalih oksida azota; za dobijanje azotne kiseline.

c) Azot (III) oksid, N_2O_3

- Osobine: čvrsta supstanca tamno plave boje. Spada u kisele okside jer rastvaranjem u vodi nastaje azotasta kselina, a rastvaranjem u bazama odgovarajući nitriti:

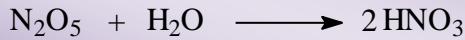
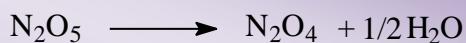
nitriti

d) Azot (IV) oksid, NO_2

- Dobijanje: industrijski se dobija oksidacijom azot(II)-oksida sa kiseonikom iz vazduha.
- Osobine: gas crveno-smeđe boje, karakterističnog mirisa, otrovnog dejstva, kiseo oksid, dobro rastvoran u vodi i gradi smeš azotaste i azotne kiseline (primena).

e) Azot (V) oksid, N_2O_5

- Dobijanje: nastaje dehidratacijom azotne (nitratne) kiseline.
- Osobine: bezbojna čvrsta supstanca koja otpušta kiseonik i razlaže na azot-tetroksid, spada u kisele okside jer sa vodom reaguje dajući azotnu nitratnu kiselinu:

nitrati

3. Kiseline azota**a) Azotasta (nitritna) kiselina, HNO_2**

- Dobijanje: nastaje rastvaranjem azot (III)-oksida u vodi:

- Osobine: slaba kiselina, postoji samo u vodenim rastvorima; nepostojana je, može poslužiti i kao oksidaciono i redukciono sredstvo.

Soli azotaste kiseline, **nitriti**, mogu se dobiti iz nitrata redukcijom ili zagrevanjem nitrata iznad temperature topljenja.

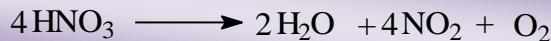

Svi nitriti (osim AgNO_2) su rastvorni u vodi. Vodeni rastvori nitrita su takođe nestabilni, deluju bazno:

b) Azotna (nitratna) kiselina, HNO_3

- Dobijanje: zagrevanjem natrijum-nitratu sa koncentrovanom sumpornom kiselinom izdvajaju se pare azotne kiseline.
- Osobine: bezbojna tečnost oštrog mirisa. Razlaže se na O_2 i NO_2 :

- Azotna kiselina masenog udela 100% može se dobiti, ali nije stabilna. Ovu kiselinom nazivamo pušljivom azotnom kiselinom. Ova kiselina je jaka, rastvara skoro sve metale, pa čak i bakar (koji ima pozitivniji redoks-potencijal od vodonika):

- Primena: spada u najvažnije industrijske kiseline. Koristi se za dobijanje veštačkih đubriva, ali i za dobijanje eksploziva (nitroglicerin, TNT).
- Soli nitratne kiseline nazivaju se **nitrati**. Rastvorljivi su u vodi, ali ih ima malo u prirodi. Izuzetak je čilska šalitra, NaNO_3 , a koristi se kao veštačko đubrivo. Na povišenoj temperaturi otpuštaju kiseonik:

FOSFOR

✓ **Nalaženje u prirodi:**

- Nalazi se samo u obliku jedinjenja fosforit $\text{Ca}_3(\text{PO}_4)_2$, u proteinima i drugim jedinjenjima i u vidu jedinjenja $\text{Ca}_3(\text{PO}_4)_2$ (60% kostiju).

✓ **Dobijanje:**

- Dobija se iz fosforita redukcijom sa ugljenikom, uz prisustvo silicijum (IV)-oksida:

✓ **Fizičke osobine:**

- Javlja se u vidu dve alotropske modifikacije: beli i crveni fosfor.
- Beli fosfor se čuva pod vodom, rastvara se u CS_2 , u tami svetluca, veoma je otrovan, u dodiru sa kožom stvara bolne rane.
- Crveni fosfor nastaje zagrevanjem belog fosfora preko 260°C bez prisustva vazduha. To je tamno-ljubičasti prah, manje reaktivan od belog fosfora, nerastvoran, nije otrovan, ne svetluca.

✓ **Hemijske osobine:**

- Reaguje sa vodonikom, kiseonikom pa gradi hidride, okside, kiseline i soli.

✓ **Primena:**

- Upotrebljava se u obliku jedinjenja u industriji veštačkih đubriva.
- Crveni fosfor se koristi za izradu šibica i u vojnoj industriji za proizvodnju sredstava za zadimljavanje.

JEDINJENJA FOSFORA

1. Oksidi fosfora

a) Fosfor (III) oksid, P_4O_6

- Dobijanje: dobija se pri gorenju fosfora:

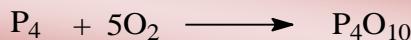

- Osobine: bela kristalna supstanca, topi se na $23,8^{\circ}C$, vrlo je otrovna. Sa vodom sporo reaguje i gradi fosforastu kiselinu:

b) Fosfor (V) oksid, P_4O_{10}

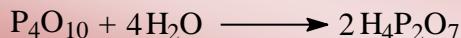
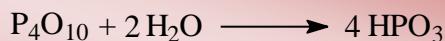
- Dobijanje: dobija se pri gorenju fosfora uz dovoljne količine vazduha – kiseonika:

- Osobine: beo prah, sličan snegu, apsorbuje vodu, sa vodom gradi fosfornu kiselinu:

- Sa manjim količinama vode daje metafosfatnu (HPO_3) ili difosfatnu ($H_4P_2O_7$) kiselinu:

2. Kiseline azota

a) Fosforasta (fosfitna) kiselina, H_3PO_3

- Osobine: bezbojna kristalna supstanca, dobro rastvorljiva u vodi. Pri zagrevanju se razlaže na fosfin i fosfornu kiselinu:

- Gradi dve vrste soli: hidrogenfosfite i fosfite.

b) Fosforna (fosfatna) kiselina, H_3PO_4

- Osobine: kristalna supstanca koja lako apsorbuje vlagu iz vazduha i prelazi u gustu sirupastu tečnost. Upotrebljava se u farmaciji, zubarstvu-za zubne plombe, za proizvodnju veštačkih đubriva.
- Fosforna kiselina gradi tri vrste soli: dihidrogenfosfati ($H_2PO_4^-$), hidrogenfosfate (HPO_4^{2-}) i fosfate (PO_4^{3-}). Ove soli deluju redom, slabo kiselo, slabo bazno i bazno.

ELEMENTI 15. GRUPE PSE – pitanja i zadaci

1. Elementi 15. grupe PSE- opšte karakteristike.
2. Azot- mesto u PSE.
3. Azot - nalaženje u prirodi.
4. Azot - dobijanje.
5. Azot - fizičke osobine.
6. Azot - hemijske osobine.
7. Azot - primena.
8. Jedinjenja azota (amonijak, oksidi azota, kiseline azota).

9. Fosfor- mesto u PSE.
10. Fosfor- nalaženje u prirodi.
11. Fosfor- dobijanje.
12. Fosfor- fizičke osobine.
13. Fosfor- hemijske osobine.
14. Fosfor- primena.
15. Jedinjenja fosfora (oksidi fosfora, kiseline fosfora).

REFERATI ZA OBLAST ELEMENTI 15. GRUPE PSE

1. Veštačka đubriva.
2. Kisele kiše.